

„Исус Христос е същият вчера днес и до века.“

(Евреи 13:8)

ВЕСТНИК НА МИСИЯТА   АПРИЛ 2017

Юбилейно издание

Служещ 55 години по поръчението на Бог

Сърдечно поздравявам всички братя и сестри по целият свят в скъпоценното име на нашият Господ Исус Христос със слово от Откровение 1:1:

„Откровението от Исуса Христа, което му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан“

Апостол Йоан бил слуга, на когото била разкрита пророческата част от спасителния план. Апостол Павел бил слуга, на когото било разкрито всичко, което щяло да стане в периода на милостта чак до завръщането на Христос.

Павел е могъл да напише: *„Благодаря на Христа Исуса, нашия Господ, Който ми даде сила, че ме счита за верен и **ме настави на службата**“* (1 Тимотей 1:12). **Същото мога да кажа за себе си. А** и следващото остава вярно: *„И Бог е поставил някои в църквата да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания, на управлявания, на говорене разни езици“* (1 Кор. 12:28).

Съгласно Своят спасителен план, Самият Господ Бог е поставил служби в Църквата Си. В нашето време особената служба на Уилям Бранхам е имала историческо-спасително значение за Църквата по целия свят и чрез същата тази служба последната Вест предшества второто идване на Христос.

Господ е казал на Йеремиа: *„Не думай – Дете съм (бил съм на 29 години); защото **при всичките, при които ще те пратя, ще***

идеш, и всичко, що ти заповядам, ще кажеш... Право си видял; защото Аз бързам да изпълня словото Си... Те ще воюват против тебе, Но няма да ти надвият; Защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ“ (Еремия 1:7, 12, 19).

На Първосвещеника Исус е било казано: „Така казва Господ на Силите: Ако ходиши в пътищата Ми, и **ако пазиш наредбите Ми, тогава ти пак ще пазиш дома Ми, и пак ще пазиш дворовете Ми, и ще ти дам свободен достъп между стоящите тук“** (Захария 3:7).

В действителност Бог е възвестил на пророците и апостолите Си онова, което е предназначил за Своите още от вечността, а през този последен период от време го е възвестил и на нас. Словото и Божието решение никога преди не са били разкрити толкова подробно и с такава яснота, както в нашето време.

В различните вестници на мисията съм писал за много години и съм споменавал различни преживявания директно свързани със службата, която Самият Господ ми заповяда да изпълнявам на 2. април 1962-ра година.

Понеже братята служители ме помолиха, още веднъж ще разкажа накратко няколко лични неща. Както ви е известно, роден съм през декември 1933-та година в района на град Данциг, който тогава е бил в Западна Пруссия. След бягството през 1945-та година заедно с родителите, братята и сестрите ми от военния фронт, от март 1945-та година живеехме в северна Германия. От 1947-та година посещавах евангелизации и международни християнски конференции, най-вече във Хамбург. През 1948-та година преживях спасението си и бях покръстен, през 1949-та година преживях кръщението си със Светия Дух и посветих живота си на моят Господ и Изкупител Исус Христос.

Често посещавах конференции в Елимската петдесятна църква на Бахштрассе и конференции в Свободната петдесятна църква на Аймсбютелерштрассе в Хамбург. Следвоенните години Светия Дух действаше особено много при бежанците и преселници-

те; имаше кръщения с Духа, когато по време на молитвата цялата църква възпяваше Бог на различни езици в хармония.

През 1949-та година на една петдесетна конференция на американския евангелист Герман Хал, който през 1945-та година е снимал последиците на атомно бомбардиране на Хиросима като армейски репортер, чух за Уилям Бранхам за първи път. Алберт Гец по-късно написал за него и за онези изключителни неща, които ставали по време на неговата служба, в списанието си „Повече светлина“. Също така е публикувал немският превод на книгата на Гордън Линдзи „Уилям Бранхам. Мъж, изпратен от Бога“.

От януари 1952-та година живеях в Крефелд. Там имаше една малка петдесетна църква, в която ме каниха да слушам проповед. Това, което прочетох в книгата „Уилям Бранхам. Мъж, изпратен от Бога“ събуди в мен желание да чуя този човек лично.

През август 1955 г. изживях благословените събрания на брат Бранхам в Карлсруе. Неговата простота и смирение силно ме впечатлиха. На тези събрания видяхме в действие дарбата на изцеление заедно с пророческата дарба да вижда във виденията точно това от живота на болните в молитвената поредица, което Бог е разкривал в онзи момент. Пред нас беше същата служба, която е описана в Евангелието. Слепите наистина проглеждаха, а парализираните и тежко болните оздравяваха пред очите ни. Проповядваше се пълното Евангелие на Исус Христос и Бог го потвърждаваше със съпровождащи знамения (Марк 16:20). От първия ден бях убеден, че никой не може да върши такива дела, каквито се случваха там, ако Бог не е с него и не ги върши Самия Той. Събранията бяха като в Библията, дни като по времето на апостолите. Аз лично ги чух и видях през август 1955 г. в Карлсруе.

Беше ми известно, как учат, вярват и кръщават в различните църквите. Затова за мен беше важно да разбера, в какво вярва и какво учи този Божи човек, тъй като Бог потвърждаваше Сло-

воту на място пред хиляди хора. С това желание взех участие в голямата конференция Voice of Healing (Гласа на изцелението), която беше организирана от Гордън Линдзи през 1958 година от 6 до 15 юни в Далас, Тексас, САЩ. По времето на сутрешните и следобедните събирания говориха световно известни евангелисти, но брат Бранхам беше главният говорител на вечерните събирания. Така имах възможност да направя разлика помежду тях. Бяха ми достатъчни първите три дни за да разбера, че разликата между брат Бранхам и всичките други евангелисти беше Божията легитимност на неговата служба.

Преди вечерното събрание на 12-ти юни 1958-ма година в град Далас имах възможност да говоря с него и му казах: „Брат Бранхам, виждам разликата между теб и всички останали евангелисти. Бих желал да зная, в какво вярваш и какво учиш.“ Отговора му беше: „Аз имам Послание, което трябва да разпространявам. После отиди при Лео Мерсиер, който записва тези проповеди на магнетофонни ленти, и го помоли да ти даде няколко...“ На края на разговора той ми каза: „Брат Франк, с това Послание ще се завърнеш в Германия“. По онова време живеях вече 2 години и половина в Канада. Тогава чух за първи път за Посланието. На края в разговора ни се прегърнахме. На следващия ден отидох при брат Мерсиер и той ми даде 5 проповеди на магнетофонни ленти. Оставих му адреса си и оттогава получавах по пощата всяка една проповед на брат Бранхам.

Нов период от време

Малко след това се завърнах в Германия. Тук служех като проповедник както преди емиграцията ми през 1956-та година. През октомври 1959 г. във Крефелд пристигна отговорният ръководител на свободните петдесатни църкви и на едно събрание публично предупреди относно Уилям Бранхам и учението му. За мен и за няколко братя и сестри, общо 14 човека, бе дошло времето да напуснем тази църква. Започнахме да се събираме в малък кръг у дома, където през декември 1959-та година пре-

ведох първата проповед на брат Бранхам. Господ прояви милост към нас и след кратко време можахме да наемем зала, където се събираха 70 души. Малко след това взехме под наем зала със 120 места. После наехме зала с 240 места, тъй като пристигаха все повече и повече братя и сестри от други градове. През април 1974-та година можахме да отворим тържествено нашия Божи дом със 750 седящи места. През всичките тези години на нашите събрания превеждахме симултанно проповедите на Уилям Бранхам от магнетофонните ленти, които ми бяха изпращани постоянно. По този начин, ние като църква, изживявахме духовен ръст в хармония.

Вече са ви известни преживяванията ми по време на събранията на брат Бранхам, било то през 1955-та, 1958-ма или 1962-ра година, както и личните ни срещи. 21 писма от брат Бранхам, написани през периода от 11 ноември 1955-та до 30 септември 1965-та година, свидетелстват за личната ми връзка с този Божи човек.

**Това е бил денят предначначен от Господа
Без призвание няма Послание
и няма Послание без призвание**

В неделя 2-ри април 2017-та година станаха 55 години от времето, когато верният Господ ме призова по Своя воля в съгласие със Своя спасителен план. Павел свидетелствува за призванието си три пъти, а именно в Деяния в девета, двадесет и втора и двадесет и шеста глава. Брат Бранхам също свидетелствувал често за своето призвание. Който имал милостта на Бога, повярвал. А който не повярвал, минал покрай това. Същото се случва и днес.

Апостол Павел се представил така: „*Павел, слуга Исус Христов, призван за апостол, отделен да проповядва благовестието от Бога*“ (Римляни 1:1). Също и апостол Яков се представял като слуга: „*Яков слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте пръснати племена, поздрав...*“ (Яков 1:1). Апостол

Петър е правил същото: „*Симон Петър, слуга и апостол Исус Христов...*“ (2 Петрово 1:1). Верният слуга прави всичко точно според указанието на своят Господ, така, както му е заповядал Господ.

В различни Вестници на мисията съм писал също и за други преживявания, които са в директна връзка със службата, чието изпълнение ми повери Изкупителя лично. Той много пъти ме наричаше „Слуга мой“ и мога да посоча всяко едно място, къде и кога се е случило това. Нито един път не беше съм, всеки път съм бил буден. Както Павел, и аз мога да кажа пред Бог и хората, че „*внезапно дойде от небето...*“ (Деяния 22:6). Кой може да разбере, какво означава да чуеш всепроникващият глас на Господ и отговорността, когато получаваш Неговите директни указания?

- Гр. Крефелд: Преди години сте чували свидетелството ми за силното преживяване от 2-ри април 1962-ра година. На разсъмване чух мощния глас на Господ: „**Слуга мой, времето ти в този град скоро ще завърши. Ще те изпратя да възвестяваш Моето слово в други градове**“. Аз отговорих: „Възлюбени Господи, те няма да ме послушат...“ Неговият отговор беше: „**Слуга мой, ще дойде време, когато ще те слушат. Запасете си храна и хранителни продукти, защото ще дойде голям глад. Тогава ти ще стоиш в средата на народа и ще раздаваш храна...**“ и следваха още подробности, които трябваше да спазя. Последните две неща, които Господ ми заповяда, са: „**Слуга мой, не основавай никакви локални църкви и не издавай собствена песнарка, защото това са знаци на деноминация**“. Убеден съм, че локалните църкви са според Библията, обаче не е мое поръчение да основавам църкви в други градове и държави. И въпреки, че при нас пее-нето от песнарки е нещо обичайно както и в другите църкви, аз не мога да публикувам никаква собствена песнарка. Изпълних точно това, което ми заръча Господ.

- Гр. Марсел, Франция: „Слуга мой, стани и прочети **Второ Тимотей 4-та глава, защото Аз желая да говоря с теб...**“ Предишната вечер ме бяха попитали, какво са седемте гърмежа от Откровение 10-та глава. Нямах отговор. На следващата сутрин Самият Господ ми даде отговора чрез Светото Писание: „**Проповядвай словото, настоявай на време и без време, избличавай, порищавай, увещавай, с голямо търпение и непрестанно поучаване**“ (2 Тимотей 4:2). Тогава поставих Библията си върху масата, издигнах ръцете си и казах: „Възлюбени Господи, колкото е сигурно, че Ти ми заповяда да прочета този текст, толкова е сигурно, че онова, което казваха за седемте гърмежа, не е написано като слово Божие. Затова и е невъзможно да се проповядва.“ Това е „**така казва Господ**“. Истинските слуги на Исус Христос са задължени от Самият Господ да проповядват **само написаното в Писанието** (Откровение 1:3) и нямат право да отнемат и добавят към написаното (Откровение 22:18-20). Седемте гърмежа от Откровение 10 ще прозвучат, когато Господ слезе от Небето като *Ангел на Завета* и постави дясната си нога на морето, а лявата на земята.
- Гр. Крефелд: Видението за пшеницата и зърнокомбайна беше необикновено. Колко много злословиха относно това преживяване! Преди доста години един брат дори написа брошура със заглавие Делото за зърнокомбайна, в която ме наричаше антихрист, съблазнител и т.н. и много ми се присмиваше. Пред Божието лице ще кажа само онова, което съм видял и чул. В Духа бях пренесен върху много голяма нива с презряла пшеница, и видях, как всички пълни житни класове, опекани от слънцето, се наведоха надолу еднакво. Зная, че през цялото време на милостта Словото се сееше като семе, и че във всеки един период на Църквата имаше жетва на души, които са били победители. Обаче Писанието говори също и за това, какво ще се случи най на края, тоест, че пшеницата ще бъде събрана в небесната житница (Матей 3:12). Направи ми впечатление, че в цялото пшенично поле нямаше нито един плевел и в Духа

знаех, че плевелите вече са били събрани, както е написано „Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне“ (Матей 13:30). След това погледнах наляво и видях чисто нов зърнокомбайн. През същия момент Господ ми каза с мощен глас: „Слуга мой, този комбайн е предназначен за теб, защото ти трябва да събереш реколтата...“ Веднага отидох и седнах в комбайна, обаче настъпи голяма тъмнина... Сякаш имаше война в натежалите облаци. Казах: „Верни Господи, вече е много късно; не мога да събера реколтата; съдилището идва.“ Обаче в следващия миг слънцето проби с цялата си сила през една дупка в пластове облаци и огря пшеничното поле. Веднага задвижих лостовете и започнах да събирам житото. И щом свърших, настана абсолютна тъмнина и чувах само прашене и гръмотевици.

- Гр. Крефелд: „Слуга мой, откажи се от пътуването до Индия!“ Направих го само след като Господ ми го заповяда за втори път. Бях взел билети от туристическата агенция и трябваше да излитам в петък през октомври 1976 година. Самолета, с който трябваше да летя от Бомбай до Мадрас, се запали веднага след излитането и падна, а всичките 96 пътника загинаха. Моята име също беше в списъка на пътниците – Министерството на външните работи го потвърди с телефонното обаждане – обаче тогава още не бе настъпил часът за заминаването ми.
- Гр. Едмонтон, Канада: „Слуга мой, поставих те според Матей 24:45-47, за да даваш храна на време.“ Това беше отговор от Господните уста, след като предишния ден брат Баблиц ме попита, дали можем да намерим в Библията моята служба, както тази на брат Бранхам. До тогава аз самия не знаех. О, вярност Божия! Амин. Брат Бранхам нали ми каза на 3 декември 1962-ра година: „Брат Франк, изчакай с раздаването на храната, докато не получиш остатък.“
- Гр. Крефелд: „Слуга мой, когато започне последното действие, отново ще говоря с теб. Тогава Моят Дух ще се

свети в тебе...“ И във връзка с това беше споменат и град Цюрих. Вярвам, че на края Бог Сам ще извърши кратко и мощно дело, в което ще участваме: *„защото ще свърши и ще реши дело по правда; понеже решително дело ще направи Господ на земята“* (Римляни 9:28).

- **Гр. Крефелд:** „Слуга мой, когато се отворят границите, ще призова Невястата от източноевропейските държави...“ Във видението бях на сцена в голяма празнична зала. Мнозина влизаха и сядаха. След това видях, че навсякъде имаше още празни столове. В следващия миг от горе в дясно от лампата, под която бях изправен, дойде гласът на Господа: **„Слуга мой, когато това стане, Моето Пришествие ще е много близко...“** А след това видях как отвсякъде идваха отделни групи от източноевропейските държави. Ръководещият брат от всяка група ме поздравяваше и след това влизаше в залата заедно с всички останали. След като влезе последната група, погледнах залата – всичките столове бяха заети. Това преживяване го имах 13 години преди падането на Берлинската стена през 1989-та година и отварянето на източните граници. Тогава, през 1976-та година, никои не си е и представял, че източният блок ще се разпадне и ще има обединяване на Германия и Европа.
- **Гр. Крефелд:** „Слуга мой, отиди в съседният парцел, посвети Ми го и строй върху него...“ Този поземлен имот е бил лагер за военнопленници през Втората световна война и имаше обща граница с нашият молитвен Дом. Имота беше отделен от нашия парцел с ограда висока 2,30 метра. Влязох в парцела чрез тясна портичка, която води към търговски център, коленичих в гъстите храсти и го посветих на Небесният Бог за Неговата църква на земята. Днес там се разполагат сгради на мисията, печатница, канцелария, издателство и басейн за кръщаване.
- **Гр. Крефелд:** „Слуга мой, вземи със себе си старейшините и отиди при Р.Т. и му прочети словото, което е казал про-

рокът Исая на Езекия. И той ще оздравее (Исая 38).“ Брат Русс, брат Шмидт и аз направихме така, както ни заповяда Господ, и Бог потвърди словото Си с чудото на изцелението!

- **Гр. Крефелд:** „**Слуга мой, иди и речи словото, защото вярваща жена не трябва да бъде посрамена пред невярващият ѝ съпруг.**“ Една скъпа сестра бе пристигнала на служба с чисто нова кола, преминавайки повече от 300 км. Когато искаше да тръгва обратно, колата не можеше да запали, дори и след като специалисти от братята ни и от пътната служба ADAC опитваха да я запалят. Тъкмо минавах през молитвеното помещение, когато дойде Господният глас. Никой не може да си представи, каква сигурност и какъв абсолютен носи със себе си слово излизащо от Господните уста! Излязох в двора, няколко братя още бяха там, отидох при сестрата и ѝ казах: „Иди и запали колата – така каза Господ.“ Сестрата ми отговори: „Вече опитахме всичко...“ Аз я прекъснах: „Не говори, а иди и направи онова, което ти бе казано в името на Господа!“ Казаното беше сторено! Колата запали от първия път и тя стигна до вкъщи без никакви проблеми по пътя. На следващата сутрин колата нямаше даже звук и се наложи да я занесат за ремонт. Там откриха, че бензиновата помпа е имала дефект и бе сменена с нова.
- **Гр. Крефелд:** Събота 18 ноември 1978-ма година сутринта около 10 часа в бюрото на мисийния център Господ ми каза: „**Слуга мой, потърси в Деяния на Апостолите, дали някога мъж е бил призован на служба заедно с жена си.**“ Взех Библията си, започнах да чета Деяния на Апостолите и открих, че дори и седемте за прислужване на трапези са били призовани без съпругите си. Чрез това слово самият Бог отговори, че пророчество, казано през май 1976-та година да посветя в служба двама съпрузи (направих го мислейки, че „така казва Господ“), е било лъжливо.
- **Гр. Крефелд:** През декември 1980 г. по време на мисионерското пътуване през Африка, във Аккра (Гана) през нощта получих четири ухапвания от комар. След като се завърнах обратно, на

1 януари 1981-ва година ме докараха в болницата, където установиха диагнозата тропическа малария в напреднал стадий. След три дни чух думите на главният доктор професор Бекер към екипа си от лекари: „Вече е много късно, много е късно, тук вече нищо няма да помогне; нито лекарство, нито кръвопреливане.“ Все още можех да чувам, но бях прекалено отслабнал, за да говоря. Разбрах, че края приближава и единственият ми въпрос беше: „Господи, Изкупител мой, какъв съм пред Теб?“ След това бях взет от тялото ми и пренесен в синьото небе. Видях редица от безброй хора облечени в бели дрехи. Всичките бяха в цъфтежа на младостта (Йов 33:25). Очите ми различаха различни цветове на косите. Всичките сестри бяха с дълга пусната коса. Ние величествено се издигахме нагоре и нагоре. След това видях хоризонтална отделителна линия, като тази върху облаците при изгрева на слънцето. Във духа си знаех, че следва да срещнем Господа във въздуха. Затова погледнах нагоре и видях Светия град. Вълни на блаженство преминаваха през небесното ми тяло. Знаех, че това е възнесение. И колко голямо беше разочарованието ми, когато се върнах отново в земното си тяло.

- Гр.Крефелд: „Слуга мой, събери народа **Ми**, всички, които са сключили завет с Мен при жертвата. Ще им дам да чуят думите **Ми**...“ После намерих два места в Писанието, в които е изразено същото: Второзаконие 4:10: „**Събери Ми людето, и ще ги направя да чуят думите Ми**...“ и Псалми 55:5-6 „**Съберете Ми Моите светици, които направиха с Мене завет с жертви. И небесата ще известят правдата Му, защото сам Бог е съдия.**“ Божия народ, истинската църква се събира сега за да слуша Божиите думи. Ние трябва да приемем онова, което Бог ни е дал чрез завършването на Новия завет: „защото това е моята кръв на новият завет, която се заради мнозина пролива за прощение на греховете“ (Матей 26:28). Който принадлежи към Божият народ, ще дойде да слуша Божиите думи. А всички останали ще продължат да вървят по собствените си

пътища. Изпълнява се Писанието: „*Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога*“ (Йоан 8:47).

- Гр. Варна, България: По времето на едно мисионерско пътуване на 15 юли 1999-та година следобед бях издигнат от тялото си в рай. Видях как хармонично се движеше една светлина с цветовете на дъгата. Знаех в Духа, че престолът беше по-горе, вдясно от мен, защото от това място се излъчваше светлина, приличаща на огън. Отляво мъжки хор с издигнати ръце пееха на немски език стихове от Псалми 34: „*Ангелът на Господа се опълчва около ония, които Му се боят, и ги избавя. Вкусете и виждете, че Господ е благ; Блажен оня човек, който уповава на Него.*“ Брат Бранхам е казвал 68 пъти: „Ангелът на Господа се намира тук, на подиума.“ Това е било присъствието на ГОСПОДА в свръхестествен облак.

Всичко това е милост: призиванието, посланието и свързаните с тях преживявания. Остава валидно, че тази Вест трябва да предизвести второто Пришествие на Христос. Брат Бранхам го е казвал 17 пъти и нищо не може да промени това, което е решено преди основаването на света в Божия спасителен план: „*Който от началото изявявам края, И от древните времена нестаналите още неща, И казвам: Намерението Ми ще устои, И ще извърши всичко що Ми е угодно*“ (Исая 46:10).

Във основа на Божието предопределение до днешен ден мога да изпълнявам спасително-историческото поръчение. Верен на поръчаното ми от Господа на 2 април 1962-ра година, още през 1966-67 години, малко след смъртта на брат Бранхам, провеждах служби в 5 държави и 25 градове в западна Европа. От 1968-ма година също обиколих и държави в източна Европа; стигнах до Москва, Урал и Сибир. След това последвах и други държави и континенти. Пътувах от град в град, от държава в държава, лях от континент към континент възвестявайки Словото според поръчаното ми на 2 април 1962-ра година. Проповядвах го дори и на Кипър, Дамаск, Алеппо и Бейрут.

Също учих Божието Слово и възвестях тази Вест в Канада, САЩ, Латинска Америка, Африка, Азия, Австралия и Нова Зеландия, дори и в Пекин, където в началото на 80-те години бях приет като гост на държавата. Верният Господ ми даде милост и благословение при всяко едно пътуване. Отнасям се сериозно към Неговото поръчение, потвърдено от брат Бранхам на 3-ти декември 1962-ра година пред свидетели: раздавам духовна храна и възвестявам вечно истинското Божие слово при всяка възможност.

В продължение на 55 години, от момента на онова мощно преживяване на 2 април 1962-ра година, можах да посетя 160 държави, някои от тях многократно, където проповядвах в 650 градове. И през целия този период на ежемесечни мисионерски пътувания съм изминал над 10 милиона въздушни мили. Никога не се задържам на едно място повече от 1-2 дни или най-много на 2-3 служби, след което пътувам към друг град, за да възвестявам последната Вест според Божието поръчение, докато последните предопределени не бъдат извикани. Чрез телевизията се достига и до онези държави, които още не съм могъл да посетя лично. **И така Евангелието се проповядва по цялата вселена за свидетелство на всичките народи (Матей 24:14), а на избраните – за повикване (2 Коринтяни 6:14-18), и след това ще дойде свършекът; така е казал ГОСПОД.**

В продължение на всички тези години сме имали благословени служби тук, в центъра на мисията. И дори когато сатаната се опита през 1979 г. да унищожи мен, увереността в Божественото призвание, църквата и цялото Божие дело чрез клевета, Божието делото продължи с Божията помощ, както Господ е казал в Исая 54:17: *„Ни едно оръжие скроено против тебе не ще успее; и ще победиш всеки език, който би се повдигнал против тебе в съд. Това е наследството на слугите Господни, и правдата им е от Мене, казва Господ.“*

Истинските вярващи са приели словото на нашият Господ: *„Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото аз*

*пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил“ (Йоан 13:20) и са останали верни. За съжаление тук се изпълни и това: „Но всички не беха послушни на благовестуването; защото Исаия казва: „**Господи, кой поверва на онова което е чул от нас?**“ (Римляни 10:16). Аз трябваше да разбера, че със слугата става, както е ставало с Неговият Господ и с другите Божии слуги, особено с Йов и семейството му. Апостол Яков е написал: „**Ето, облажаваме ония, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Иова, и видели сте сетнината въздадена нему от Господа** (Йов 42:10); **че Господ е много жалостив и милостив“** (Яков 5:11). Както Йов, Църквата също ще преживее двойно възвръщане. Вечно важи онова, което Господ е казал за Църквата: „...и портите на ада няма да и надделят“ (Матей 16:18).*

На ежемесечните ни международните събрания вече отдавна пристигат братя и сестри от цял свят. Също така междуременно повече от 1700 домашни групи и цели църкви от повече от 170 държави по света се включват чрез интернет. Всемогъщия Бог се е погрижил за всичките сфери: за старейшините и дяконите, за пеенето и свиренето на музикални инструменти, допълващи службите ни; за братята и сестрите, говорещи няколко езика, благодарение на които и служби, и брошури могат да се превеждат на 15 езика; за способните съработници с техниката, печата и изпращането. От самото начало ние можахме да изпращаме безплатно по цял свят всичките брошури, книги, дискове CD и DVD, защото Бог е води братята и сестрите да подържат международното дело на мисията. Той не е забравил нищо и затова Му благодарим.

Скоро очакваме завършваща дейност на Бога помежду Неговите деца, както е написано в Яков 5:7-8: „**И тъй братя, имайте дълго търпение до пришествието Господне. Ето, земледелецът очаква многоценния плод от земята, и търпи за него много време докле получи дъжд, и ранния и късния. Имайте търпение и вие, укрепете си сърцата; защото пришествието Господне**

наближи.“ Блажени са всички, вземащи участие в това, което Бог извършва сега.

Началото и краят на Реформацията

Реформацията на Лютер преди 500 години я споменават тази година както лутеранската, така и католическата църква с многобройни, частично екуменически мероприятия. Всъщност обаче връщане на мисленето към написаното в Библията, към лично обръщение на всеки един към Спасителя Христос и към лични отношения с Бога започнало 150 години по-рано чрез Джон Виклиф в Англия и Ян Хус в Чехия. Еразм от Роттердам, холандец, първи публикувал Новия Завет в оригинала на гръцки. Реформацията не се е ограничила само с Германия, а минала през цяла Европа. Лютер помогнал дефинитивния ѝ пробив. Тъй като могъл да види важноста на Библията, той я превел за целия народ на немски език.

На снимката има няколко души, които са имали особено участие в Реформацията: Освен чека Ян Хус от Прага, също е предстен Мартин Лютер с жена му Катарина от Бора и приятеля му Филип Меланхтон, които са действали в Германия. Също е изобразен Хулдрих Цвингли, храбър швейцарец от Цюрих, и Жан Калвин, французин, действал в Женева. Впечатлява-

що е да видиш онези мъже и жени, които допринесоха за пробива на Реформацията.

Който чете колко различни са били познанията на реформаторите, също и темите, за които са спорели, ще разбере, че всичко онова е било само едно начало. След това са дошли пробуж-

дания чрез Менно Симонс, основателят на менонитите, Джон Смит, предшественика на баптистите и Джон Уесли, чрез когото се изявили методистите. Също графа Цинцендорф от братската община и други проповедници на пробуждането през следващите столетия все повече включвали възвестяването на библейски теми и изживяването на спасението. Така е продължило до началото на 20-ти век. Петдесетното съживление, което започнало със слизането на Духа на 9 април 1906-та година на улица Азуза в Лос Анджелис, е било пробив към първото християнство като става въпрос дарбите на Духа, но все още не е било пробив към чистото учение на апостолите. Мнозинство от създадени петдесетни църкви си останали в изповеданието на троицата, което било формулирано през 325-та година след Христа в Никея, допълнено през 381-ва година на събора в Константинопол и наречено „апостолско вероизповедание“. Трябва ясно да се заяви, че никой от апостолите не е участвал в споменатите събори. **Библейското вероизповедание се намира единствено в Библията.** И само онова, което апостолите са учили според заповяданото им от Възкръсналият Спасител с директно ръководство от Святия Дух, **е апостолско и важи за църквата на Исус Христос до самия край.** Написаното с големи букви заглавие „Никакво друго Евангелие“ е заблуда, тъй като следва изложение на традиционното предание. Каква полза от това, че използват думите „верни на Библията“, ако следва изповедание възникнало чак през 4-ти век в имперската църква, нямащо нищо общо с Библията? В Йоан 17, Изкупителят не говори за единство на множество църкви, а за духовно единство на вярващите: „*Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство.*“

А върху написаното от апостол Павел според поръчението на Бог би трябвало сериозно да се замислят всички, които се намират в християнски конфесии:

“Според дадената ми Божия благодат, като искусен строител аз положих основа; а друг гради на нея. Но всеки нека внимава как гради на нея“ (1 Коринтяни 3:10).

„...понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е краеъгълен камък сам Христос Исус, върху когото всяко здание, стройно сглобено, расте за храм свет на Господа; в който и вие се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище“ (Ефесяни 2:20-22).

„един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички“ (Ефесяни 4:5-6).

„Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет“ (Галатяни 1:8).

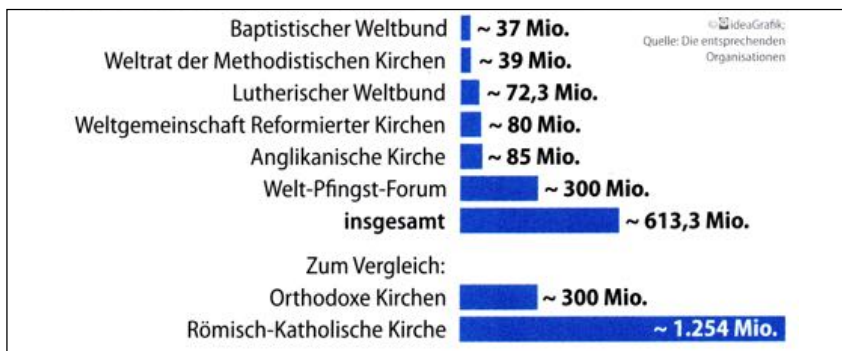
Общото на всичките реформатори е било онова, че са отхвърляли римския папа като заместник на Христос, практикуваната по онова време продажба на индулгенции, почитането на Мария, и въобще култа на светиите, икони и реликви. С това е било свързано и въвеждането на ред в реформираните църковни сгради: премахване на статуи, изображения и дори отстраняване на органите. За съжаление, учението в свободните църкви не съответства с апостолското учение; внимателно погледнато всяко едно общество проповядва свое собствено евангелие.

Апостолите не са оставили дори три, камоли седем тайнства, които би трябвало да спасяват. Те изпълнили мисионерското поръчение от Матей 28:19, проповядвали Евангелието на примирение с Бог и прощаване на грехове и според Марк 16:16 **кръщавали в името на Исус Христос** всеки, който повярвал. Това е новозаветното име, чрез което Бог ни се откри като Отец в Сина Си чрез Светия Дух. Божието спасение е само в Него (Деянния 4:12). Формулата „в името на Отца, Сина и Светия Дух“ не е била използвана нито веднъж в Библията. Световната църковна история свидетелства, че през първите християнски векове повярвалите са били кръщавани в името на Господ Исус Христос чрез потапяне във вода. Недоразуменията относно Матей 28:19 се започнали от събора в 381-ва година след Христа.

В Деяния 2 глава в денят на основаниято на Църквата са били проповядвани покаянието и опрощаването на грехове: „*А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух*“ (стих 38). Тогава се покръстили първите 3000 повярвали (Деяния 2:37-41). Това е единствения и истински образец във всичките Деяния на апостолите. Филип е проповядвал в Самария, и за повярвалите е написано: „*...само бяха кръстени в Исус Христовото име*“ (Деяния 8:14-17). Петър проповядвал Евангелието на Исус Христос в дома на римския стотник Корнелий и Светия Дух слязъл върху слушащите. След това четем: „*И заповяда да бъдат кръстени в името на Исуса Христа...*“ (Деяния 10:43-48). Павел проповядвал в Ефес на онези, които следвали учението на Йоан Кръстител: „*И като чува това, кръстиха се в името на Господа Исуса*“ (Деяния 19:3-6). И това важи в Църквата на Исус Христос до самият край.

Във връзка с юбилея на Реформацията бяха написани стотици статии „за“ и „против“ Мартин Лутер. Едно заглавие гласи: „500 години раздяла е достатъчна“. Навсякъде се състоят богослужения за примирение и винаги се говори за „единство в мнозинството“. Къде е обаче личното примирение на всеки един с Бог чрез Изкупителя Исус Христос (2 Коринтяни 5: 14-21)? Когато дъщерите-църкви се завръщат обратно във материнското лоно на римската църква, свидетелствуват, че духовно принадлежат към нея. А всички тези, които са намерили милост у Бога, се завръщат към първоначалната Църква и към учението на апостолите излязло от Йерусалим. Сега звучи последният призив, който се обръща към всички истински вярващи, без значение към коя определена религия принадлежат, и те ще го последват: „*Затова – Излезте изсред тях и отделете се, казва Господ, И не се допирайте до нечисто; и аз ще ви приема, И ще ви бъде Отец, И вие ще ми бъдете синове и дъщери, казва всемогъщият Господ*“ (2 Коринтяни 6: 17-18).

Така се разпределят големите групи в християнството:

Нека обърнем погледа си върху целия християнски свят. Колко от тези повече от 2 милиарда души са преживявали истинско обръщане към Христос? Кой е преживял възраждане от Словото и Духа, което е изисквал Самият Господ: „*Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство*“ (Йоан 3:3)? Кой е имал изживял спасението си така, както го описва първото християнство? Все още е валидно написаното от апостол Йоан: „*И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е в Сина Му. Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот*“ (1 Йоан 5:11-12). Нито една религия, дори и християнската, никога не е донесла опрощение на грехове и Божие спасение на нито един човек.

Също и 300 милиона петдесетни и харизмати трябва да попитат себе си: Колко от вас са се покаяли, молели са за опрощение на греховете и **са се покръстили с библиейско кръщение в името Исус Христово?** Не е ли на практика така, че всичките църкви и свободни църкви възвестяват собственото си благовестие и изграждат собственото си царство върху собственото си вероизповедание, а не върху Христос, Скалата на спасението? И това са сериозни думи казани от Господ в Матей 7:21-23: „*...Не всички, които Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми рекат: Господи! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове из-*

гонвахме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“.

Рим – столицата на света

В петък 24 март 2017-та година папата Франциск направи прием за държавните глави и за главите на правителствата на ЕС. Големият повод за това било празнуването на 60 години от Римските договори. Римските договори били подписани в Palazzo

dei Conservatori в Рим на 25 март 1957-ма година от представителите на Федерална република Германия, Белгия, Холандия, Люксембург, Франция и Италия. Те са основата на Европейския Съюз. Вече в началото на миналата година римският папа обеща на една пресконференция, че ще направи всичко необходимо „Европейският Съюз да има сила и вдъхновение, за да вървим напред“. А сега всички 27 държави-членки са подписали общо споразумение в същата зала, в която са били сключени Римските договори през 1957-ма година.

Старата поговорка гласи: „Всичките пътища водят към Рим, и само един извежда от него“. Пророкът Данаил вече видял онези четири световни империи (Даниел 2:36-45; 7:1-8): вавилон-

ската, медо-персийската, гръцката и римската, чието началото било положено през 63-та година сл. Х. Когато Карл Велики бил коронясан през 800-на година от папата Лъв III в църква св.Петър в Рим, започнал да вижда себе си като бъдещия римски император. До 1806-та година официалното название на владенията на римо-германските императори било Свещена Римска империя.

В интернет може да се наблюдава най-добре, как Ватикана буквално взема участие във всичко, което се случва по света. При това основно става въпрос за мир и безопасност. Посредством мирният договор помежду Израел и палестинците чрез директно посредничество на Ватикана видимо ще бъде постигната целта в гореща точка на света в Близкия изток. Но след това ще се изпълни това, което Павел предвидливо написал: **„Когато казват: Мир и безопасност! тогава ще ги постигне внезапно погубление...“** (1 Солунци 5:3).

Относно Израел, всички трябва да приемат сериозно онова, което Самият Бог е казал на Авраам: **„Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена“** (Битие 12:3). Това е валидно и днес, както и обещанието: **„И Господ ще наследи Юда за Свой дял в светата земя, и пак ще избере Ерусалим“** (Захария 2:12). Нали Юдея се намира в централната част на Израел, а Йерусалим е бил столица на Израел от Давидово време. Йерусалим се споменава в Библията 780 пъти. И според Своето Си решение, Господ Бог първо ще завърши делото Си на спасение на Църквата на народите, а след това и спасението на Израел (Римляни 11 и др).

Библейските вярващи трябва да обръщат вниманието Си върху знаменията на времето и да приемат сериозно думите на ГОСПОДА: **„А когато почне да става това, изправете се и подигнете главите си, защото изкуплението ви приближава“** (Лука 21:28).

Както апостол Павел е възвестил цялото Божие решение (Деяния 20:27) и в писмата си е писал много ясно за всяка една библейска тема, същото станало и сега. В наше време човекът, изпратен от Бог, беше Уилям Бранхам. Той действително отново постави върху светилника основните учения на Църквата. Първоначалните учения за Божеството, кръщението, вечерята и всичките други теми бяха проповядвани в съответствие с учението на апостолите.

Ние не можем да чакаме с поправките чак до Последният съд, защото тогава че бъде твърде късно. Съдът започва сега от Божият дом: *„Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие?“* (1 Петрово 4:17). Сега чрез истинско възвестяване в Църквата на Исус Христос, всичко по света се възстановява и се води към завършване.

И щом последната вест изпълни целта си, Господ ще Се завърне като Младоженец (Матей 25:1-10) и ще вземе към Себе Си Своята Църква-Невяста (Йоан 14:3).

Тогава разумните девици ще влязат като Невяста на Агнеца в сватбената вечеря (Откровение 19:7). Вярвам на казаното на брат Бранхам от ГОСПОДА, че именно Вестта на откритото Слово, която му е била поверена, ще предизвести Второто Пришествие на Христос. Сега всичко върви към края си, също и истинското възвестяване на истинското Слово. **Блажен е онзи, който може да вярва на Бога по същият начин, както Му е вярвал Авраам** (Битие 17:5; Римляни 4:17)!

Павел е могъл да напише на Тимотей в последното писмо: *„Но Господ беше с мене и ме укрепи, за да се прогласи напълно посланието чрез мене, и да чуят всичките езичници; и аз бях избавен от лъвови уста“* (2 Тимотей 4:17). Благодаря на моя ГОСПОД, че ме е призовал и ми е дал указания. Благодаря Му за

предимството, че до днешен ден мога да нося това чисто послание на Словото по целия свят. На Него да бъде слава вечно!

С всички братя и сестри по целия свят сме тясно свързани в Христос и се споменаваме взаимно в молитвите си. Нека Господ Бог благослови всички братя по цялата земя, които раздават само чистото слово, само чистата храна.

„А на Онзи, Който може да ви пази от препъване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, на единствения Бог наш Спасител, чрез Исуса Христа нашия Господ, да бъде слава и величие, и преди всичките векове, и сега, и до всичките векове. Амин“ (Юда 24-25).

Всички ние очакваме да се изпълни 1 Солунци 4:13-18:

„А не желаем, братя, да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще приведе заедно с Него. Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха“. Нека ГОСПОД благослови всички вас.

Действащ по Божие поръчение

Bro. Frank

Възпроизвеждането и копирането е възможно само с разрешение.
Всички материали се изпращат на доброволни пожертвования.

Издател: мисионер Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland

Уеб-страница на български: <http://bg.v-evangelie.info>

Скъпи братя и сестри в Господа!

С дълбока благодарност в сърцето ми гледам назад към последните 47 години, защото преди 47 години се запознах с брат Франк. И наистина мога да кажа: *„Сега познавам, че си Божий човек, и че Господното слово, което говориш, е истина.“* (3 Царе 17:24).

От самото начало можех да слушам проповеди на брат Бранхам преведени на немски от устните на брат Франк, и четох вестници на Мисията и брошури, в които той писал на всички важни библейски теми.

Пророческото слово за нашето време е било подредено според Библията като всички събития, свързани с последното време. Това оказва голямо влияние върху духовният ни ръст.

Лично мога да свидетелствувам как Божият Дух действаше на събиранията и Божието словото всеки път ни се откриваше от Божият престол.

Благодарение на Божията милост имах възможността да придружавам брат Франк на няколко мисионерски пътувания, особено в държави, където се говори на португалски език.

Навсякъде беше посято оригинално семе – Божието слово. Проповядваше се същото учение, което апостолите получиха от нашият ГОСПОД. Бяхме възвърнати към вярата на нашите бащи според обещанието в Малахия 4:5-6, а събраната храна се раздаваше според Матей 24:45-47.

Никога не съм чул от устата на брат Франк да излиза нещо друго, освен чистото Божие слово. Има хора, които са спрели мощната служба на брат Бранхам и изопачават неговите думи, правят ги мъчни за разбиране причинявайки собствената си погибел (2 Петрово 3:16). Обаче има и хора, които вървят крак в крак с това, което Бог прави в сегашното време, и подреждат всичко според Библията.

Живеем точно пред завръщането на ГОСПОДА. Нека приложим цялата ревност и носим Божието дело, особено носителя на Неговото Слово, в молитва пред Бога. Помнете, че най-прекрасното тепърва предстои!

Свързан с вас чрез Христовата любов,

ваш брат Хелмут Мискис